

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ, КРИМІНАЛЬНО- ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

УДК 343.81

DOI 10.32755/sjlaw.2021.02.102

Кубрак Р. М.,

кандидат юридичних наук, заступник начальника
Територіально відокремленого відділення «Кам'янська філія
Академії Державної пенітенціарної служби», м. Кам'янське, Україна
ORCID: 0000-0002-9912-098X

СПОСОБИ ПРОНИКНЕННЯ ЗАБОРОНЕНИХ ПРЕДМЕТІВ В УСТАНОВИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ ТА ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ

У статті проаналізовано способи проникнення заборонених для зберігання та використання засудженими в установах виконання покарань предметів, виробів, речей та речовин. Розглянуто фактори, які обумовлюють суспільну небезпечність вказаного правопорушення. Зазначено найбільш поширені групи заборонених предметів та шляхи і способи їх протизаконної доставки в заборонені зони.

Ключові слова: установа виконання покарань, засуджена особа, позбавлення волі на певний строк, заборонені предмети, суб'єкт, пенітенціарна система, кримінальне правопорушення.

Постановка проблеми. Недопущення проникнення заборонених для зберігання та використання засудженими предметів, виробів, речей та речовин (далі – заборонених предметів) є однією з важливих і, водночас, проблемних складових діяльності персоналу установ виконання покарань (далі – УВП) в профілактиці вчинення правопорушень у заборонених зонах та підтримання в них належного правопорядку. Актуальність цієї тематики підтверджується кількістю заборонених предметів, які щорічно вилучаються в УВП. Зокрема, у 2020 р. при спробі доставки до установ вилучено 23 548 грн (у зонах, що охороняються – 27 367 грн); 100 доларів США (500); 55 євро; 978,08 л спиртних напоїв (285 л браги – 11 750,5 л); 4 805 мобільних телефонів (6 253 шт); 2819,642 г наркотичних засобів (1 889,52 г), колючо-ріжучих предметів – 2 шт (2643 шт). Також слід зазна-

чити, що вказані заборонені предмети вилучались у 2 832 випадках спроб їх доставити в зони, що охороняються [1]. Спираючись на вказані статистичні дані, необхідно визнати, що незважаючи на значну кількість випадків недопущення проникнення заборонених предметів до УВП та наявні високі показники їх вилучення персоналом у заборонених зонах, значна кількість протиправних дій цього виду як засуджених, так і інших осіб залишаються латентними.

До того ж проблема існування заборонених предметів в УВП має перманентний характер. Так, за результатами обшуків, проведених в УВП, вилучено: гривень: у 2006 р. – 11 600 [2], у 2012 р. – 51 537, у 2013 р. – 34 038 [3], у 2015 р. – 9 599, у 2016 р. – 12 041 [4]; доларів США: у 2006 р. – 1 100 [2], спиртовмісних речовин: у 2006 р. – 833 л [2], у 2012 р. – 10 610,15 л, у 2013 р. – 11 963,7 л [3], 2015 р. – 8110 л, у 2016 р. – 7 526 л [4]; наркотичних речовин: у 2012 р. – 1 388,184 г, у 2013 р. – 918,864 г [3], у 2015 р. – 57,2309 г, у 2016 р. – 20,968 г [4]; колючо-ріжучих предметів у 2006 р. – 690 [2], у 2012 р. – 2322, у 2013 р. – 3 089 [3], у 2015 р. – 3 169, у 2016 р. – 2 862 [4]; мобільних телефонів: у 2012 р. – 1 1319, у 2013 р. – 11 365 [3], у 2015 р. – 3 570; у 2016 р. – 3 817 [4].

При спробі доставки в УВП вилучено: гривень: у 2007 р. – 19 4300, у 2008 р. – 213 000 [5], у 2012 р. – 193 871, у 2013 р. – 146 568 [3], у 2015 р. – 58 195, у 2016 р. – 49 989 [4]; доларів США: у 2007р. – 10 300 (605 євро), у 2008 р. – 8 000 (800 євро) [5], у 2012 р. – 2 311, у 2013 р. – 2 540 [3], у 2015 р. – 309, у 2016 р. – 918 [4]; спиртовмісних речовин: у 2007 р. – 762,8 л, у 2008 р. – близько 1 тис л [5], у 2012 р. – 2651 л, у 2013 р. – 3622 л [3], у 2015 р. – 1773,8 л, у 2016 р. – 1 790 л [4]; наркотичних речовин: у 2007 р. – 7600 г, у 2008 р. – 7 500 г [5], у 2012 р. – 12 707,894 г, у 2013 р. – 10 089,083 г [3], у 2015 р. – 8 408,757 г, у 2016 р. – 6 254,3 г [4]; мобільних телефонів у 2007 р. – 1 009 шт, у 2008 р. – 1 500 шт [5], у 2012 р. – 6 643 шт, у 2013 р. – 9 364 шт [3], у 2015 р. – 6 193 шт, у 2016 р. – 4 612 шт [4]. Як показують зазначені статистичні дані, кількісні показники вилучення заборонених предметів у різні роки мають високий рівень, сталий характер з незначними коливаннями.

Очевидно, такий масив заборонених предметів вилучений завдяки проведенням персоналом установ обшукам та оглядам. Зокрема, у 2020 р. в УВП проведено 140 694 обшуки [1], що свідчить про залучення значних технічних та людських ресурсів до вказаних заходів.

Отже, проблема наявності у засуджених заборонених предметів, запобігання їх проникненню відзначається високими кількісними показниками, тривалим характером існування, поширеністю серед УВП України. Вищевказане дозволяє дійти висновку про необхідність дослідження вказаних питань на науковому рівні та напрацювання рекомендацій щодо вдосконалення запобіжних заходів, спрямованих на недопущення проникнення до засуджених заборонених предметів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що питання запобігання проникненню заборонених предметів до засуджених, які відбувають покарання в умовах ізоляції, прямо чи опосередковано висвітлені в наукових працях І. Г. Богатирьова, М. С. Пузирьова [6], З. В. Журавської [7], В. В. Коваленка, О. М. Джузи, О. Г. Колба [8; 9], А. В. Кирилюка [10], С. Ю. Лукашевича [11], Р. М. Кубрака, В. В. Леня [12], І. С. Михалко [13], Г. С. Саркісова, Г. Ф. Хохрякова [14], І. Ф. Обушевського [15], А. В. Чепелева [16], В. В. Шаблістого, Л. Г. Якименка [17] та ін. Але, незважаючи на існування наукових праць з цієї тематики, очевидно, питання, порушені в публікації, мають актуальне теоретико-прикладне значення та потребують дослідження на науковому рівні. Вказана проблематика має перманентний характер, містить глибоке історичне коріння і водночас привертає увагу науковців у пенітенціарній сфері та персоналу УВП.

Метою статті є проведення аналізу способів проникнення заборонених предметів в установи виконання покарань та вироблення заходів запобігання проникненню до пенітенціарних закладів заборонених предметів.

Виклад основного матеріалу. Наявність у засуджених заборонених для зберігання та використання в УВП предметів відзначається криміногенністю, несе в собі потенційну суспільну небезпеку, як правило, є першоджерелом ускладнення опе-

ративної обстановки в установі, що відмічається за результатами окремих наукових досліджень [6; 8; 9; 14; 15; 16; 17]. Що в свою чергу обумовило існування в Кримінальному кодексі (далі – КК) УРСР 1960 р. ст. 183-4, яка визначала кримінальну відповідальність за передачу заборонених предметів у виправно-трудоу установі. На сьогодні ця норма декриміналізована, КК України 2001 р. не передбачає відповідальності за правопорушення цього виду, крім випадків, коли зберігання, передача та розповсюдження особою предмета чи речовини містить склад злочину.

Неодноразово заборонені для використання в УВП предмети ставали предметами кримінальних правопорушень, що вчиняються засудженими під час відбування покарання. Так, у 2020 р. засудженими з використанням заборонених предметів вчинено 2 умисних вбивства (2019 р. – 1); 4 умисних тяжких тілесних ушкодження (у 2019 р. також 4); погроза застосування насильства або насильство – 22 (2019 р. – 42); 6 випадків виготовлення холодної зброї (2019 р. – 13); вчинено 333 кримінальні правопорушення у сфері обігу наркотичних засобів, передбачені статтями 307–309 КК України (2019 р. – 410) [1]. До того ж протягом 2020 р. 984 засуджених притягнуто до дисциплінарної відповідальності за вживання спиртних напоїв [18]. Беззаперечно, що наявність у засуджених заборонених для використання предметів та речовин не обов'язково призведе до вчинення ними злочинів, проте несе в собі потенційну загрозу їх використання в протиправній діяльності, в тому числі і насильницького характеру. Перебування засуджених у стані наркотичного, токсичного або алкогольного сп'яніння значно зменшує їх здатність керувати своїми діями, об'єктивно та адекватно оцінювати навколишню обстановку. Враховуючи наявність у значної частини засуджених (до 12 % від загальної маси) [12] психічних відхилень, які на фоні вживання психоактивних речовин можуть переходити в стадії загострення, призводити до підвищеного емоційного збудження суспільна небезпечність цього правопорушення значно зростає.

Передбачена кримінально-виконавчим законодавством заборона користування засудженими певним переліком предметів, виробів та речовин обумовлена необхідністю:

- забезпечення безпеки засуджених, персоналу УВП та інших осіб, які перебувають на їх території;
- охорона здоров'я засуджених, недопущення вживання особами з хімічними залежностями наркотичних та алкогольних речовин;
- профілактика поширення небезпечних хвороб серед засуджених, що схильні до вживання ін'єкційних наркотиків;
- запобігання вчинення засудженими нових злочинів;
- встановлення неслужбових стосунків між персоналом установ та засудженими, їх родичами, іншими особами і вчинення на цьому підґрунті кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності, недотримання вимог антикорупційного законодавства;
- забезпечення вимог встановленого порядку відбування покарань;
- організації ефективного процесу корегування психологічних установок та поведінки засуджених;
- обмеження асоціально спрямованих комунікацій між представниками криміналітету та негативно спрямованими засудженими в УВП;
- недопущення організації засудженими групових порушень встановленого порядку відбування покарання;
- попередження встановлення між засудженими та особами за межами УВП незволених каналів постачання заборонених предметів та речовин у заборонені зони;
- профілактика конфліктів між засудженими на підґрунті боргових зобов'язань, організації азартних ігор.

По своїй суті виготовлення, постачання або проникнення заборонених предметів в УВП має окремі структурні складові: 1) суб'єкти отримання чи виготовлення заборонених предметів (засуджені, що їх виготовляють, або яким адресовані ці предмети); 2) суб'єкти постачання заборонених предметів (особи, які готові та мають бажання доставити заборонені предмети в установу або сприяти їх виготовленню); 3) психологічно-мотиваційна складова (полягає в наявності у засуджених мотивації та бажання виготовити чи отримати заборонені предмети;

4) дії суб'єктів спрямовані на безпосереднє вчинення правопорушення. Виходячи з наведеного структурування правопорушень цього виду необхідно і профілактичні заходи векторно спрямовувати на окремі його складові.

За результатами проведеного аналізу статистичних даних і річних звітів про стан ізоляції та нагляду в УВП встановлено, що вказані предмети потрапляють до заборонених зон установ шляхом проносу через контрольно-пропускні пункти (далі – КПП) з пропуску людей, прихованого провозу в транспортних засобах через КПП з пропуску транспортних засобів, приховані від огляду в посылках, передачах, поштових відправленнях, перекидаються через огорожі забороненої зони периметру установи, а також виготовляються засудженими на території установи або в лікувальних закладах.

У 2020 р. найбільше заборонених предметів вилучено при спробі їх перекиду через огорожі забороненої зони УВП, а саме: спиртних напоїв – 728,91 л; наркотичних речовин – 1661,1 г; 4598 грн; 4002 мобільних телефонів [1]. Про сталість існування цієї проблеми свідчить той факт, що у 2013 р. з 10 532 встановлених випадків надходження до засуджених заборонених предметів 70 % або 7 342 здійснено шляхом перекидів заборонених предметів через огорожі заборонених зон установ [3]. Зазначене вище свідчить про високу інтенсивність використання правопорушниками вказаного каналу потрапляння заборонених предметів в установи. Особливого поширення цей вид передачі заборонених предметів в установи набув починаючи з 2003 р., у першу чергу, це обумовлено розвитком мобільного зв'язку та поширеністю безпроводних засобів передачі інформації серед засуджених безпосередньо в установі. Наявність вказаних засобів надає можливість встановити нелегальні канали комунікації, за допомогою яких організувати спільні дії правопорушників на території та за межами установи, відстежувати переміщення персоналу установи, швидко корегувати спільні дії з доставки заборонених предметів залежно від зміни обставин.

Також поширеним способом доставки заборонених предметів до УВП є приховане від огляду перенесення через КПП з пропуску людей. Зокрема, в 2020 р. при спробі в такий спосіб

переправити на територію УВП вилучено: спиртних напоїв – 14 л; наркотичних речовин – 97,255 г; 8 437 грн; 60 мобільних телефонів [1].

Окремі дослідження показали, що суб'єктами протиправних дій, пов'язаних з доставкою заборонених предметів, були: 1) родичі засуджених у 31 % випадків; персонал УВП – 24 %, з них 13 % – атестований персонал та 11 % вільнонаймані працівники; 2) інші особи, які мають право періодичного доступу на територію установи – 4 %; 3) особи, які намагаються передати заборонені предмети, маскуючи в посилках, передачах, бандеролях – 22 % [17].

Чепелевим А. В. у 1988 році встановлено, що організаторами каналів проникнення заборонених предметів були: родичі засуджених (47,5 %), знайомі (7,3 %); персонал установи, в тому числі вільнонаймані працівники, військовослужбовці строкової служби, атестовані співробітники ВТК (28,4 %); інші особи, які мають доступ на територію ВТК (24,1 %) [16].

Згідно з дослідженням І. Ф. Обушевського (1991 р.), серед осіб, притягнутих до відповідальності за незаконну передачу засудженим заборонених предметів, родичі та знайомі становили 47 %, вільнонайманий персонал ВТУ – 30%, атестований персонал та військовослужбовці строкової служби – 14 %; інші особи, які мають доступ на територію ВТК (9 %) [15].

Виходячи з вищенаведеного, можна зробити проміжний висновок, що тривалий час у половині випадків виявлення заборонених предметів при спробі їх незаконної передачі суб'єктами вказаного правопорушення були родичі та знайомі засуджених. Також встановлена негативна стала тенденція – третина правопорушень, що полягали у спробі прихованого від огляду перенесення до УВП заборонених предметів, вчинена персоналом установ. Це ганебне явище обумовлено низкою факторів, не в останню чергу, і соціально-економічного характеру.

Поряд із зовнішнім проникненням заборонених предметів до УВП значна їх частина виготовляється засудженими самостійно. Здебільшого це колючо-ріжучі предмети та алковмісні речовини, які виготовляються методом бродіння цукровмісних продуктів – «браги» або подальшою їх дистиляцією. Потенційну небезпеку їх

виготовлення несуть засуджені, які перебувають на профілактичних обліках, потребують постійного контролю за поведінкою та впливом адміністрації установи. У грудні 2020 р. таких засуджених в УВП трималось 4 199 осіб, з них: 359 схильних до втечі, 259 – до захоплення заручників, 517 – до злісної непокори, 52 – до виготовлення зброї та вибухових пристроїв, 1 176 – до вживання і розповсюдження наркотичних речовин, 2 066 злісних порушників режиму [1]. До того ж станом на 01.01.2021 р. в УВП відбували покарання 4 730 осіб засуджених на строк понад 10 років; за вчинення: умисного вбивства – 5 880 осіб; розбою та грабежу – 6 188 осіб; згвалтування – 539 осіб; злочинів проти основ національної безпеки – 10 осіб; нанесення умисного тяжкого тілесного ушкодження – 2 734 особи [19]. Вказана статистика свідчить про перебування в УВП значної кількості засуджених, які несуть потенційну суспільну небезпеку, яка значно підвищується за наявності в них заборонених предметів.

Висновки. Вищезазначені положення проведеного нами дослідження надали можливість дійти висновку про те, що заходи протидії потрапляння до УВП заборонених предметів повинні проводитися з урахуванням структурних складових цього правопорушення за такими напрямками:

– цілеспрямована профілактична робота із засудженими, які мають внутрішню мотивацію отримати, використовувати чи виготовляти заборонені предмети;

– блокування та нейтралізація детермінант вчинення кримінальних правопорушень засудженими, «передвісниками» яких є їх дисциплінарні проступки, представляють собою дуже дієві запобіжники злочинної діяльності [20, с. 192];

– здійснення постійного негласного супроводу осіб, вмотивованих на отримання заборонених предметів, організацію нелегальних каналів їх доставки в установи та розповсюдження серед засуджених;

– висвітлення засудженим фактів притягнення до відповідальності осіб, винних у виготовленні та поширенні заборонених предметів;

– забезпечення ізольованого тримання засуджених в однокімнатних камерах у нічний час з метою забезпечення мак-

симального контролю за поведінкою засуджених, що, як наслідок, ускладнить широке розповсюдження серед них заборонених предметів [21, с. 89];

– переобладнання інженерних загорож наявних установ, які б забезпечували повну ізоляцію засуджених у межах локальних секторів та виключали можливість несанкціонованого виходу з них, потрапляння в заборонені зони периметру та унеможлилювали перекиди заборонених предметів ззовні [21, с. 87];

– враховуючи, що серед заборонених предметів, вилучених у засуджених та осіб, які намагались їх передати до заборонених зон, значна кількість наркотичних речовин, є необхідним систематичне та цілодобове застосування засобів технічної превенції потрапляння в установи заборонених предметів на КПП, міжзонних КПП, виходах з локальних дільниць, медичних частин тощо, ширше залучення до оглядів та проведення режимних заходів спеціальних службових собак;

– забезпечення невідворотності притягнення до відповідальності за виготовлення, отримання чи спробу передачі заборонених предметів як засуджених, так і інших осіб;

– налагодження тісної співпраці УВП та правоохоронними органами з метою належного документування протиправної діяльності засуджених і їх спільників, що намагаються передати заборонені предмети до зон, що охороняються;

– проведення заходів оперативно-розшукового характеру по припиненню протиправної діяльності осіб, спрямованої на переправлення до установ заборонених предметів;

– превентивна робота з родичами та особами, які приїжджають на побачення до засуджених з метою недопущення вчинення ними спроб передачі заборонених предметів;

– проведення медико-реабілітаційної роботи з алко- та наркозалежними засудженими.

Список використаних джерел

1. Лист Департаменту з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції України від 26.02.2021 № 2/1-3124/Рд.

2. Протокол засідання колегії Державного департаменту України з питань виконання покарань від 18.08.2006 р. № 11 КД.

3. Про діяльність підрозділів охорони, нагляду і безпеки кримінально-виконавчих установ у 2013 році № 2/21-783-Сд/214 від 17.02.2014 р.: інформ. бюл. Київ. 2014. Кн. 1. 68 с.

4. Про стан правопорядку, ізоляції та нагляду, діяльність підрозділів охорони, пожежної безпеки та воєнізованих формувань Державної кримінально-виконавчої служби України у 2016 р.: інформ. бюл., Київ, 2017. 34 с.

5. Протокол засідання колегії Державного департаменту України з питань виконання покарань від 27.02.2009 р. № 1 КД.

6. Богатирьов І. Г., Пузирьов М. С. Запобігання пенітенціарній злочинності в Україні: посіб. Київ: Дакор, 2014. 96 с.

7. Журавська З. В. Віктимологічні засади боротьби зі злочинністю у місцях позбавлення волі: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2010. 263 с.

8. Коваленко В. В., Джужа О. М., Колб О. Г. Кримінологічні та оперативно-розшукові засади запобігання злочинам і правопорушенням, що вчиняються персоналом виправних колоній: монографія. Київ: Атіка-Н, 2011. 368 с.

9. Колб О. Г. Установа виконання покарань як суб'єкт запобігання злочинам: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2007. 509 с.

10. Кирилук А. В., Джужа О. М. Пенітенціарна кримінологія та спеціально-попереджувальна діяльність. Загальна частина: навч. посіб. Київ: НВТ «Правник», 1997. 118 с.

11. Лукашевич С. Ю. Кримінологічна характеристика та попередження злочинності засуджених в місцях позбавлення волі: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Харків, 2001. 200 с.

12. Кубрак Р. М., Лень В. В. Засуджені з психічними відхиленнями до позбавлення волі на певний строк: стан, тенденції, перспективи: монографія. Дніпро: Видавець Біла К. О., 2019. 412 с.

13. Михалко І. С. Забезпечення принципу раціонального застосування примусових заходів і стимулювання правослухняної поведінки засуджених: монографія. Харків: Право, 2013. 200 с.

14. Саркисов Г. С., Хохряков Г. Ф. Преступления осужденных: причины и предупреждение. Основные проблемы пенитенциарной криминологии. Ереван: Айастан, 1988. 280 с.

15. Обушевский И. Ф. Правовые и криминологические проблемы борьбы с незаконной передачей запрещенных предметов лицам, содержащимся в исправительно-трудовых колониях (по материалам Украинской ССР): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Киев, 1991. 211 с.

16. Чепелев А. В. Предупреждение проникновения, изготовления и хранения запрещенных предметов в исправительно-трудовых колониях: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Москва, 1988. 23 с.

17. Шаблистий В. В., Якименко Л. Г. Запобігання проникненню заборонених предметів до установ виконання покарань: монографія / Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ. Дніпро: Ліра ЛТД, 2017. 168 с.

18. Звіт про організацію соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими за 2020 рік. Держ. департамент з питань виконання кримінальних покарань. Київ. 2021. 46 с.

19. Загальна характеристика Державної кримінально-виконавчої служби України станом на 01.01.2021. URL: <https://kvs.gov.ua/wp-content/uploads/2021/03/%D0%97%D0%B0%D0%B3%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0-D1%85%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0-01.03.2021.pdf> (дата звернення: 10.08.2021).

20. Кубрак Р. М. Проекція правомірної поведінки засуджених крізь призму заходів дисциплінарного впливу. *Вісник Запорізького національного університету*: зб. наук. праць. Юридичні науки. Запоріжжя: Гельветика, 2020. № 4. Т. 2. С. 187–194.

21. Кубрак Р. М. Порівняльний аналіз системи виконання покарань Іспанії та України. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. Політологія. Соціологія. Право: зб. наук. праць. Київ Гельветика, 2020. № 3 (47). С. 86–90.

Kubrak R.,

METHODS OF PROHIBITED ITEMS PENETRATION IN PENITENTIARY INSTITUTIONS AND PREVENTION MEASURES

The article analyzes the ways of penetration of prohibited items for storage and using of products, objects, things and substances in penitentiary institutions, based on statistics of their seizure in restricted areas of institutions and when trying to deliver them to protected areas. The structural components of the manufacture and transfer of prohibited items are identified, among which the subjects of receipt or manufacture of prohibited items, the subjects of transfer, the psychological and motivational component and the direct action aimed at the transfer or manufacture of these items are identified. There is a high concentration in penitentiary institutions of persons convicted of serious, especially serious criminal offenses and convicts who are on preventive records and in need of constant control and influence on the behavior of the administration of institutions. At the same time, the presence of prohibited items in these convicts significantly increases their social danger, hides the risks of them committing criminal offenses while serving their sentences.

The most common methods of delivery of prohibited items to institutions have been established, which are the transfer through engineering barriers of prohibited areas around the perimeter of penitentiary institutions and covert transmission in parcels. The categories of persons who most often commit offenses of this type are determined – they are relatives and acquaintances of convicts.

The author determines the purpose of the restrictions on the storage and using of prohibited items on the territory of the penitentiary institution enshrined in the criminal and executive legislation.

As a result, the main directions of the organization of preventive work to prevent the entry of prohibited items into the protected areas, based on the proposed structural elements of the offense.

Key words: *penitentiary institution, convicted person, imprisonment for a definite term, prohibited items, subject, penitentiary system, criminal offense.*

References

1. Department of Execution of Criminal Punishments (2021), *The letter of the Department*, Ministry of Justice of Ukraine dated 26 February 2021, № 2/1-3124/ПД.
2. Department of Execution of Criminal Punishments (2021), The record of the Board meeting of the Department dated 18 August 2006, № 11 КД.
3. On Activity of Divisions of Protection, Supervision and Safety of Penitentiary Institutions in 2013 (2014), News bulletin dated 17 February 2014, № 2/2\1-783-СД/214, Vol. 1, Kyiv.
4. On the State of Law and Order, Isolation and Surveillance, Activities of Security Units, Security Guards and Paramilitary Formations of the State Criminal and Executive Service of Ukraine in 2016: news bulletin (2017), Kyiv.
5. Department of Execution of Criminal Punishments (2009), The Record of the Board Meeting of the Department dated 27 February 2009, № 1.
6. Bohatyriov, I. H. and Puzyrov, M. S. (2014), *Prevention of penitentiary criminality in Ukraine*, Dakor, Kyiv.
7. Zhuravska, Z. V. (2010), *Victimological principles of combating criminality in places of imprisonment*: PhD in Law thesis, Kyiv.
8. Kovalenko, V. V., Dzhuzh, O. M. and Kolb, O. H. (2011), *Criminological and operational-search principles of prevention of crimes and offenses committed by the personnel of correctional colonies*, Atika-N, Kyiv.
9. Kolb, O. H. (2007), *Penitentiary institution as a subject of crime prevention*: Doctor of Sciences (Law) thesis, Kyiv.
10. Kyryliuk, A. V. and Dzhuzha, O. M. (1997), *Penitentiary criminology and special preventive activities. The general part: manual*, NVT «Pravnyk», Kyiv.
11. Lukashevych, S. Yu. (2001), *Criminological characteristics and criminality prevention of convicts in places of imprisonment*: PhD in Law thesis, Kharkiv.

12. Kubrak, R. M. and Len, V. V. (2019), *Convicted with mental disorders to imprisonment for a certain term: status, trends, prospects*, Publisher “Bila, K. O.”, Dnipro.

13. Mykhalko, I. S. (2013), *Ensuring the principle of rational application of coercive measures and stimulation of law-abiding behavior of convicts*, Law, Kharkiv.

14. Sarkisov, H. S. and Hohriakov, H. F. (1988), *Crimes of convicts: causes and prevention. The main problems of penitentiary criminology*, Aiastan, Erevan.

15. Obushevskiy, I. F. (1991), *Legal and criminological problems of combating the illegal transfer of prohibited items to persons detained in correctional institutions (according to the materials of the Ukrainian SSR)*: PhD in Law thesis, Kyiv.

16. Chepelev, A. V. (1988), *Prevention of penetration, manufacture and storage of prohibited items in correctional institutions*: PhD in Law thesis, Moscow.

17. Shablitsiy, V. V. and Iakimenko, L. H. (2017), *Preventing the penetration of prohibited items into penitentiary institutions*, Dnipro State University of Internal Affairs, Lira LTD, Dnipro.

18. Department of Execution of Criminal Punishments (2021), *The report on the organization of social, educational and psychological work with convicts in 2020*, Kyiv.

19. General characteristics of the State Penitentiary Service of Ukraine dated 01 January 2021, available at: <https://kvs.gov.ua/wp-content/uploads/2021/03/%D0%97%D0%B0%D0%B3%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0-D1%85%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0-01.03.2021.pdf> (accessed 10 August 2021).

20. Kubrak, R. M. (2020), Projection of lawful behavior of convicts through the prism of disciplinary measures, *Bulletin of Zaporizhia National University: collection of scientific works. Legal Sciences*, № 4, Vol. 2, pp. 187–194.

21. Kubrak, R. M. (2020), Comparative analysis of the penitentiary system in Spain and Ukraine, *Bulletin of the National Technical University of Ukraine “Kyiv Polytechnic Institut”*. *Politology. Sociology. Law: collection of scientific works*, Helvetika, № 3 (47), pp. 86–90.